

ב"ה, גליון פ' אייר תשמ"ד

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר נועם אלימלך פרשת בראשית

ותשב בפתח עינים דהיינו שהיא מחזרת תמיד על לומדי תורה לשמה. וזה רמז עינים שהם לומדי תורה הנקראים עיני העדה והיא יושבת בפתחיהם לקבל ריח ניחוח להשיב את נפשה כביכו"ל על ידי תורתם לשמה ליחד קודשא ברוך הוא ושכינתיה וזה רמז אל יתפלל אדם אלא אם כן יכנום שיעור שני פתחים רמז ליחד שני שמות הוי' ואדנ"י.

וישב יעקב בארץ מגורי אביו כו'.

נ"ל בצירוף הפסוק יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך דאיתא בגמרא מיום שנברא העולם לא היה אדם שקרא להקדוש ברוך הוא אדון עד שבא אברהם אבינו עליו השלום וקראו אדון לכאורה מה רבותא בזה שקראו אדון. אך נראה דהנה אנחנו צריכין ליחד השני שמות הוי"ה ואדני ואז נקרא שמו יתברך אדון ע"ד שאנו אומרים אל אדון על כל המעשים. דאל הוא חסד כמו שאמר הכתוב חסד אל כל היום ועל ידי שאנו מיחדים שמו יתברך אנו גורמים וממשיכים החסדים והרחמים לעולם. וזהו אל רוצה לומר כאשר אנו מעוררים החסדים על ידי שאנו מיחדים שמו יתברך אז הוא אדון על כל המעשים. וזהו וה' בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ שהשם אדנ"י הוא ההיכל להשם הוי' ברוך הוא כידוע ובשעת שנתיחד שמו הגדול בהיכל קדשו דהיינו היחוד בשם אדנ"י. ה"ס מפניו כל הארץ רוצה לומר ה"ס בגמטריא אדנ"י היינו שאז נקרא אדון על הארץ. וזהו ואדם אין לעבוד האדמה # פירוש אדמה הוא לשון אדמה לעליון שצריך האדם לדמות הצורה ליוצרו ליחד כל העולמות למעלה ליחדם לאחד יתברך שמו ויתעלה. וזהו ואדם אין לעבוד האדמה פירוש שלא היה עדיין אדם שיוכל ליחד העולמות כנ"ל. לכן ואד יעלה מן הארץ רמז שלא היה נקרא הקדוש ברוך הוא אז אדון ולזה רמז א"ד שהוא רק ב' אותיות משם אדני. עד שבא אברהם אבינו עליו השלום והשכיל בשכלו הזך ועבד את השם באהבה וזכה ליחד שמו יתברך שמו הוי"ה באדני כנ"ל ואז היה נקרא אדון כנ"ל והנה עיקר העבודה שעל ידי יתיחד שמו יתברך הוא על ידי הסתכלות ברוממות אל יתברך וגדולתו במורא ופחד הבא לאדם ממילא בהסתכלו נוראותיו ונפלאותיו. ואם תאמר למה נתן השם יתברך כל התרי"ג מצות לעסוק בהם. נעבוד אותנו במורא ופחד על ידי הסתכלות ברוממותו יתברך שמו כיון שזה היא עיקר העבודה במחשבה אך אם היה האדם מסתכל

ברוממותו תמיד בלי הפסק היה בטל מהמציאות מהמורא ופחד ורעדה הבא לאדם על ידי זה. לכן השם ברחמיו נתן לנו התרי"ג מצות שנעסוק בהם בגופינו לעבודתו והם תועלת לאדם שיהיה אפשר לו לקיים בדביקותו יתברך וזהו וישב יעקב בארץ מגורי אביו מגורי לשון ויגר מואב דהיינו שהיה לו ישיבה ועכבה במדרגה זאת תמיד להיותו ביראה ופחד יראת ה' אביו שבשמים. בארץ כנען רוצה לומר על ידי שהיה עובד בגופו ועסק בתורתו ובמצותיו יתברך תמיד. ארץ כנען רמז להגוף על ידי זה היה באפשר לו שיתקיים בדביקותו והסתכלות ברוממות אל יתברך במחשבה. וזהו יהי שלום בחילך רוצה לומר שתראה שיהיה השם שלם ליחדם לאחד כנ"ל חילך רמז לעולמות העליונים נקראים חיל ע"ש ששם כל חיל צבא מרום. ושלוה בארמנותיך רוצה לומר על ידי שיהיה שלוה בארמנותיך דהיינו בגופך בכל אברים לעסוק במצותיו יתברך על ידי זה תהיה דבוק בו יתברך ליחד שמו יתברך ויתעלה לעד ולנצח נצחים אמן והבן # אלה תולדות יעקב יוסף נראה לפרש ע"ד הרמז דהנה אנחנו בגלות המר הזה דוויין וסחופים ודחוקים בדוחק השפעות שנתמעטה מישראל בעוונותינו הרבים. והשם יתברך ברוב רחמיו כביכו"ל עמו אנכי בצרה. והשכין שכינתו בתוכינו והיא המקיימת אותנו בהשפעתה הניתן על ידה. כמו שהבטיח השם יתברך לאברהם אבינו עליו השלום כה יהיה זרעך פירוש השכינה נקראת כה תהיה עם זרעך תמיד. וזהו שאמר השם יתברך לאדם הראשון. איכ"ה. א"י כ"ה דהיינו איך גרמת גלות השכינה ואיה תפנה עצמה בגלות. וזהו אלה תולדות יעקב רוצה לומר ההשפעות הבאות מעולם הנקרא יעקב. הם באים על ידי השכינה הנקרא יוסף והוא תפילת מוסף לשון הוספה מחמת שהשפעה באה בקושי בכח גדול שאנחנו מוסיפים כח על כח להוריד השפעה אלינו. בן שבע עשרה שנה רוצה לומר בגלות המר אשר בכל צרתם לו צר שצער גדול לשכינה שאנחנו דחוקים כנ"ל והשם הוי"ה הוא בקטנות גימט' שבע עשרה ואף על פי כן הוא גימטריא טו"ב להשפיע עלינו כל טוב. וזהו ויגד לתמר לאמר כו'. דהשכינה נקראת תמר. דאיתא בזוהר הקדוש דתמר הוא דכר ונוקבא.

ויש לומר דמשום הכי נקראת תמר ע"ש תמר דהשכינה היא המשפעת לעולמות העליונים המעשים טובים של ישראל ואחר כך מקבלת השפעה מעולמות העליונים ומשפעת לישראל ולכן נקראת תמר דהיא דכר ונוקבא שמשפעת לעולמות העליונים ומקבלת השפעה לישראל. וזהו שרמזו חז"ל מועתת של בית רבי תמר שמן. דרבי עליו השלום היה דואג תמיד ולא היה נהנה מעולם הזה דאיתא בגמרא יומא דמחיר רבי אתיא פורענותא על שונאי ישראל רחמנא ליצלן. והוא מחמת שבימי רבי היה צריך להיות התיקון להשכינה באופן זה. והצדיקים ההולכים בעקבותיו שהם ממעכים עצמם ונדחקים ומצערים על גלות השכינה וצרות ישראל הם נקראים ע"ש בית רבי וזהו מועתת של בית רבי רוצה לומר לשון מעוך וכתות. תמר שמן שהם משתתפים עצמם בצער השכינה הנקראת תמר כנ"ל וזהו ויגד לתמר לאמר הנה חמיר עולה תמנתה. דהנה היחוד והזווג השמות הקדושים הנקראים אבא ואמא עתה בגלות המר בעוונותינו הרבים אינו יחוד וזיווג גמור אלא כמו חיתון עד שיבא משיח צדקינו במהרה בימינו אז יהיה הזיווג שלם. ויש לומר שמטעם זה נאסר לנו חיתון עכו"ם. למען לא יזיק לנו לזה שאנחנו צריכין ליחד קודשא ברוך הוא ושכינתיה על ידי חיתון בגלות המר. וזהו הנה חמיר רוצה לומר בגלות המר עולה תמנתה תמנתה הוא לשון תמנה דהיינו דרום הרוצה להחכים ידרים ששם במדת חכמ"ה היא שורש הרחמים והיינו שהשם יתברך עולה להמדה זאת להתנהג עמנו במדת רחמים. הגם שאנו דחוקים ונגושים בגלות המר וזהו לגוז צאנו רמז לישראל הנקראים צאן קדשים הם כרחל לפני גוזזו מדוחק הגלות המר אף על פי כן הוא ברחמים גדולים שאינו אלא למען ליראנו ולא בפועל ממש חלילה. והשכינה תשוקתה מאוד באהבה אותנו שלא יחסר לנו כל טוב. וגם בזאת אין רצונה שיעלה מורא על ראשינו ולא יעלה עלינו קול נוגש. וזהו ויגד לתמר רוצה לומר שזה קשה כגידין להשכינה הנקרא תמר לאמר הנה חמיר עולה תמנתה לגוז צאנו רוצה לומר גם זה שהשם הטוב עולה ברחמיו לגוז צאנו למען ליראם כנ"ל גם זה קשה לה מאוד כגידין. ותמיד היא מעוררות רחמים ומלמדת זכות עלינו. ותסר את בגדי אלמנותה דאיתא בגמרא אלמנה על שם מנה. דהנה עם בני ישראל הקדושים הם מלאים

מצות כרמון רק זה לפעמים חסרונם קצת על עשקי ממון יש ביניהם פירוד קצת מחמת ממון. והשכינה מסירה מישראל הקטרוג שעל הבגידה זאת על ידי שהיא מלמדת זכות עליהם בהראותה את מעשיהם הטובים והקדושים לפני השם יתברך וזהו ותסר בגדי אלמנותה שהיא מסירה הבגידה שהוא החסרון של ממון. ותכס בצעיף תרגומו רדידין כמו וירקעו פחי זהב שהוא לשון דקות דהיינו שהיא מתלבשת בקדושה מהדברים הדקים והרוחנים של ישראל הקדושים הפועלים במעשיהם הקדושים שזה כל תענוגה. ותתעלף לשון עייפות מלשון ולא יכנס למרחץ שמא יתעלף. והיינו דהשכינה בגלות המר הזה היא עייפה ויגיעה ועל ידי התפלות והתורה והמצות ומעשים טובים אנו נותנים חיות ותענוג להשכינה כדאיתא בכתבים. למשל החולה שהוא חלש מאוד ומריחים לו ריח בשמים למען לא יתעלף מן השכינה בגלות המר הזה כביכול מתעלפות ואנו נותנים לה ריח ניחוח בתפלתינו ובתורתינו הקדושה וזהו ותתעלף. ותשב בפתח עינים דהיינו שהיא מחזרת תמיד על לומדי תורה לשמה. וזה רמז עינים שהם לומדי תורה הנקראים עיני העדה והיא יושבת בפתחיהם לקבל ריח ניחוח להשיב את נפשה כביכול על ידי תורתם לשמה ליחד קודשא ברוך הוא ושכינתיה וזה רמז אל יתפלל אדם אלא אם כן יכנום שיעור שני פתחים רמז ליחד שני שמות הוי' ואדנ". וזה אשר על דרך תמנתה רוצה לומר על איזה לומדי תורה מחזרת לישב בפתחיהם הם ההולכים בדרך תמנתה רמז שלומדים תורה לשמה והולכים בדרך חכמה כנ"ל תמנתה הרוצה להחכים ידרים # כי ראתה כי גדל שילה רוצה לומר שהשכינה רואה שגדול השכחה שאנו נשכחים בגלות המר זה ימים ושנים רבים. שילה מלשון שול תשולו ופרש"י ז"ל לשון שכחה וגם י"ל הפירוש שני של רש"י ז"ל מלשון וישל זיתך דהנה בגלות הזה בעוונותינו הרבים שנתמעט ההשפעה מישראל וכל השפעות נוטלים האומות ואין אנו יונקים אלא מהתמצית דהיינו בדוחק כמו זריקה שזורקים לנו השפעה קצת וזהו כי גדל שילה שגדול אריכות הגלות ומיעוט ההשפעות לישראל בעוונותינו הרבים # והיא לא ניתנה לו לאשה רוצה לומר שזה זמן רב שהשכינה בגלות שאינה ביחוד הגמור האמיתי כי אם על ידי חיתון כנ"ל. ויראה יהודה ויחשביה לזונה. דאיתא בזוהר הקדוש ע"פ נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל ואיתא בגמרא במערבא מתרצי הרי נפלה ולא תוסיף לנפול עוד. קום בתולת ישראל ובזוהר הקדוש פירוש בענין אחר ומאריך שם בדרך המשל למלכות שהיה לו מטרוניתא ומחמת שלא היה בניו מתנהגים כשורה. גרש אותם מאתו וגרש אתם את המטרוניתא ואחר כך נכמרו רחמיו עליהם ושלה ולקח אותם בהסתר מחמת בושא שעדיין לא היו מתנהגים כשורה. ואחר כך הוסיפו בסרחונם וגרש אותם עם המטרוניתא. ואמר אל המטרוניתא לא אשיב לקחת אותך בהסתר כאשר בתחילה. עד אשר אראה שתקנו מעשיהם. אז אבוא בעצמי אליך. כן הנמשל בימי עזרא שהיה ראוי לישראל לעשות להם גם כבימי משה רק מחמת החטא שהיה להם נשים נכריות לקח אותם מגלות בבל בהסתר ע"ש הלשון בזוהר הקדוש וזהו נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל רוצה לומר לא אוסיף עוד להקים את ישראל כאשר בתחילה שלקחתי אותם בהסתר. רק כאשר יתקנו את מעשיהם אז אבוא בעצמי אליהם ע"ש ויראה יהודה ויחשביה לזונה רוצה לומר שהשם יתברך ראה שעדיין אין מעשיהם מתוקנים ושהיו להם נשים נכריות. כי כסתה פניה פירוש והוכרח ליקח אותם בהסתר מחמת בושא. לכן ויט אליה הדרך פירוש השם יתברך הטה עצמו אליה ויאמר הבה נא רוצה לומר תראה להיות מוכנת אז כאשר יתקנו את מעשיהם ואבא נא אליך רוצה לומר אז אבא בעצמי אליך כנ"ל לא כבתחילה שלקחתי אותך בהסתר. כי לא ידע כי כלתו היא. ידע מלשון כי ידעתיו לשון אהבה. פירוש שהשם יתברך ברוך הוא אין לו בזה אהבה כי כלתו היא רוצה לומר שהיא אצלו ככלה דהיינו בגלות המר שהיחוד הוא על ידי חיתון כנ"ל ותאמר מה תתן לי כי תבא אלי פירוש השכינה אומרת להקדוש ברוך הוא מה תתן לי אז יותר כי תבא אלי במהרה שאתה מבטיח לי. ואיזה דבר טוב תתן לי אז יותר מקיבוץ הגלות הראשון. ויאמר אנכי אשלח גדי עיזים מן הצאן פירוש כי אז אשלח ואסיר כל הקליפות והסטרא אחרא המרומז בגדי עזים אסיר הכל מהצאן פירוש מישראל צאן קדשים. ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך רוצה לומר השכינה היא מבקשת מהשם יתברך שיתן לה איזה עריבות ומתיקות בתוך כך בגלות המר קודם שיגיע העת שתשלח הס"א. ויאמר מה

הערבון אשר אתן לך פירוש השם יתברך אומר להשכינה באיזה מתיקות היא מבקשת. ותאמר חותמך כו' פירוש זה ערוב לי שנהיו אנחנו חתומים. ורשומים בך כחותם על לבך כחותם על זרועך. ופתילך ונקדים לפרש הפסוק הכנף פתיל תכלת כו' וזכרתם כו' למען תזכרו כו' ולכאורה כפל הזכירות למה אך נראה דאיתא בגמרא תכלת דומה לים כו' כבר פרשתי באופן אחר ועתה אמרתי לפרש תכלת רמז דהמצות דומה לים דהיינו שאין להם סוף כמו הים שכל הנחלים הולכים אל הים והים איננו מלא. וים דומה לרקיע. ורקיע היא לשון רקועי פחים רקיע דומה לכסא הכבוד. רוצה לומר הגם שעסק במצות שאין להם סוף צריך לזה לראות בדברים דקים רוחנים דהיינו במחשבה ובכל זאת שמקיים המצות ועוסק בדברים רוחנים בכל זאת צריך תשובה בכל פעם וזה רמז רקיע דומה לכסא הכבוד ע"ד גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד. וזהו הכנף פתיל תכלת והיה לכם לציצית רוצה לומר ציצית לשון מציץ מן החרכים דהיינו שעל ידי מצות ציצית שיש בהם תכלת על ידי זה תסתכלו לראות שהמצות אין להם סוף כנ"ל תכלת דומה לים. וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה'. פירוש ואחר שתסתכלו כנ"ל בציצית התכלת וגם אמנם אם תזכרו ותסברו שכבר עשיתם את כל מצות ה'. אף על פי כן ועשיתם אותם פירוש צריכים אתם לחזור ולעשותם מחדש כנ"ל שהוא דבר שאין לו סוף. ולא תתורו כו' דהיינו שצריכין עתה לעשותם בלי שום פניה והרהור. למען תזכרו פירוש הזכירה השנית הוא לאחר שתעשו כן כנ"ל אזי תעלו את כל המצות שעשיתם עד הנה תעלם למעלה למעלה לרצון להם לפני השם יתברך ברוך הוא וזהו ופתילך רוצה לומר שהשכינה מבקשת מהקדוש ברוך הוא שהוא יעזור להם לישראל שיהיה להם לזכרון הפתילים שיבואו למדרגה הנ"ל לקיים מצותיו ולהיות תמיד בתשובה כי קשה להם מאוד לבא למדרגה זאת מעצמם ובפרט בגלות המר אין לנו תכלת רק חוטי לבן רמז שאנחנו צריכין לעבוד השם יתברך בכל כחנו לעורר רחמים דהיינו לובן ולזה צריכין סעד לתומכם # ומטך רמז שאמר אלישע לעבדו קח את המטה להחיות הילד # וזה רמז שהשכינה מבקשת שיתן השם יתברך המטה הזה ביד הצדיקים שיהיה בהם כח לרפאות ולהחיותם בתפילתם. ויתן לה שהשם יתברך הסכים על ידה ותנתן לה כל השלש הנ"ל. ויבא אליה ותהר לו פירוש אז היא מתעברת מהמעשים טובים של ישראל ומביאם לפני השם יתברך על ידי זה נתעורר רחמים והשפעות גדולות על ישראל לעולם
אמן ואמן והבן:

(המשך אי"ה בגליון הבא)